

wzorcem umownym będzie dyrektywa 93/13⁽²⁾ i czy w związku z tym przesłankę sporządzenia warunku umownego prostym i zrozumiałym językiem ustanowioną w art. 5 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że w umowach ubezpieczenia z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym zawieranych z konsumentami spełnia ową przesłankę nienegocjowany indywidualnie warunek umowny, który nie określa wprost skali ryzyka inwestycyjnego w trakcie trwania umowy ubezpieczenia, a informuje jedynie o możliwości utraty części zapłaconej składki pierwszej i składek bieżących w razie rezygnacji z ubezpieczenia przed końcem okresu odpowiedzialności?

(¹) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych); Dz.U. 2005, L 149, s. 22.

(²) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich; Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 6 kwietnia 2021 r. – Italy Emergenza Cooperativa Sociale / Azienda Sanitaria Locale
Barletta-Andria-Trani**

(Sprawa C-213/21)

(2021/C 289/33)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Italy Emergenza Cooperativa Sociale

Strona pozwana: Azienda Sanitaria Locale Barletta-Andria-Trani

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 10 lit. h) dyrektywy 2014/24/UE⁽¹⁾ – a wraz z nim motyw 28 tej dyrektywy – stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, które przewidują, że świadczenie usług w zakresie transportu sanitarnego w pogotowiu ratunkowym może zostać powierzone w drodze porozumienia, na zasadzie pierwszeństwa, jedynie organizacjom wolontariackim – z zastrzeżeniem, że są one od co najmniej sześciu miesięcy wpisane do jednolitego krajowego rejestru trzeciego sektora, a także należą do sieci stowarzyszeń i są akredytowane zgodnie z regionalnymi przepisami sektorowymi (o ile takie istnieją) oraz pod warunkiem, że takie powierzenie gwarantuje wykonanie usługi w systemie skutecznego przyczyniania się do realizacji celu społecznego i dążenia do osiągnięcia celów solidarności, w warunkach efektywności ekonomicznej i adekwatności, a także zgodnie z zasadami przejrzystości i niedyskryminacji – bez uwzględniania wśród ewentualnych wykonawców innych organizacji o charakterze niekomercyjnym, a w szczególności spółdzielni socjalnych, jako przedsiębiorstw społecznych o celu niezarobkowym?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (GU 2014, L 94 s. 65).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 6 kwietnia 2021 r. – Italy Emergenza Cooperativa Sociale / Azienda Sanitaria Provinciale di
Cosenza**

(Sprawa C-214/21)

(2021/C 289/34)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Italy Emergenza Cooperativa Sociale

Strona pozwana: Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza

przy udziale: ANPAS – Associazione Nazionale Pubbliche Assistenze Odv

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 10 lit. h) dyrektywy 2014/24/UE⁽¹⁾ – a wraz z nim motyw 28 tej dyrektywy – stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, które przewidują, że świadczenie usług w zakresie transportu sanitarnego w pogotowiu ratunkowym może zostać powierzone w drodze porozumienia, na zasadzie pierwszeństwa, jedynie organizacjom wolontariackim – z zastrzeżeniem, że są one od co najmniej sześciu miesięcy wpisane do jednolitego krajowego rejestru trzeciego sektora, a także należą do sieci stowarzyszeń i są akredytowane zgodnie z regionalnymi przepisami sektorowymi (o ile takie istnieją) oraz pod warunkiem, że takie powierzenie gwarantuje wykonanie usługi w systemie skutecznego przyczyniania się do realizacji celu społecznego i dążenia do osiągnięcia celów solidarności, w warunkach efektywności ekonomicznej i adekwatności, a także zgodnie z zasadami przejrzystości i niedyskryminacji – bez uwzględniania wśród ewentualnych wykonawców innych organizacji o charakterze niekomercyjnym, a w szczególności spółdzielni socjalnych, jako przedsiębiorstw społecznych o celu niezarobkowym, w tym spółdzielni socjalnych, które dokonują rozdzielenia między członków zwrotów związanych z działalnością prowadzoną w interesie ogólnym, w rozumieniu art. 3 ust. 2 bis dekretu ustawodawczego nr 112 z 2017 r.?

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (GU 2014, L 94 s. 65).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie
(Polska) w dniu 14 kwietnia 2021 r. – „TOYA” sp. z o.o., Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

(Sprawa C-243/21)

(2021/C 289/35)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: „TOYA” sp. z o.o., Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji

Strona pozwana: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 8 ust. 3 Dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń⁽¹⁾ w zw. z art. 3 ust. 5 oraz art. 1 ust. 3 i ust. 4 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby krajowy organ regulacyjny mógł nałożyć na operatora dysponującego infrastrukturą techniczną, będącego jednocześnie dostawcą publicznie dostępnych usług lub sieci łączności elektronicznej, który nie został wyznaczony jako operator o znaczącej pozycji rynkowej, obowiązek stosowania ustalonych przez ten organ ex-ante warunków regulujących zasady dostępu do infrastruktury technicznej tego operatora, w tym zakresie zasad i procedur zawierania umów oraz stosowanych opłat za dostęp, niezależnie od istnienia sporu o dostęp do infrastruktury technicznej tego operatora oraz istnienia skutecznej konkurencji na rynku?

Ewentualnie (wariant II)

2) Czy art. 67 ust. 1 i 3 w zw. z art. 68 ust. 2 i 3 Dyrektywy 2018/1972 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej⁽³⁾ w zw. z art. 3 ust. 5 oraz art. 1 ust. 3 i ust. 4 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby krajowy organ regulacyjny mógł nałożyć na operatora dysponującego